

מליח כרותח

בכל דני תעורבות ובה"ח שצסקנן בהם אז עכשיו הוצבר טעם איסור לפיתר או בשך לחלב ע"י חום - או ע"י דוחקא דסכינא בדבר חריף או בדבר חם קב"ת. במ"א מניין עוד אופן העברת טעם דל"א חום וטעם ב"ט דוחקא דסכינא -

בנ"ע דבליעה דרך חום ראינו את הפבד"ל בין בישול ל"ט - שפשוט מפאפא בכל החתיכה ואילו פ"ט - כשפאפא כחש - אינו מצביר טעם אלא בכדי נגיפה -

1' חולין ד' ז"ז ע"ב, הנפו אטפתא... קשיא, ורש"י

רבינא אסר את כל חלקי הפמחה שנמלחה עם ע"ז הנשף, ופקשו במ"א ש.מליח כרותח' - ממליחה מצבירה טעם באותו שיצור שהל"ט"ה מצבירה טעם, ופ"ינן בכדי נגיפה (קליפה במ"א ענין ל"ט לאו דוקא - תוס' ע"ט) אין פאיסור מפאפא בכל הפיתר בזיון אלא דרך כבישה.

וא"כ יש לנו עוד שני אופנים של העברת טעם - מליחה וכבישה.

2' רא"ש חולין פרק ע"ז הנשף סי' כ"ד, ומיפו יראו שאין לריק לפחמיר... רבינא מצויר ז"ע

אין מליח מביע כ"ט ש"מ וא"כ אלא קליפה - וא"כ מליחה אוסרת כדי קליפה וכבישה אוסרת את הכל.

נתחיל בדיון מליח כרותח - וקודם כל לריק לפחמיר כמה מלח לריק כדי לפפ"ט ולפב"ט -

3' חולין ד' ק"ב ע"א, הפואו בר אזולא... פרי נאכ"ל מחמת מלח, ורש"י

שי"ת רש"י פ"א שאין מליח אוסר אלא אם פואו כל כך מלוח כחו שמומחים בשך כדי לשמרו מלפתקלק"ט דל"אורח זמן (דל"אורחא - ד"ד"ק).

4' תוס' ש"ס ד"ה פני מ"י, וכי נמלחו דל"אורחא, ואור"ת... כרותח ד"ט

שי"ת ר"ת פ"א ש"ס מליחה דקדרה - מה שמומחים בשך לפכשירו מדמו (ופואו פחות ממליח דל"אורחא) - אוסר כדי קליפה.

5' ר"ן פרק כל הבשר (בר"ף ר"ש מ"א ע"ב), הפלכך נקטינן דכ"ד ששפה... מחמת מלח (תנינא)

פר"ן פסב"ר ממליח דקדרה נקרא אינו נאכ"ל מחמת מלוחו אז שדיחנה, ומליח דל"אורחא נקרא אינו נאכ"ל מחמת מלוחו אפילו אחרי פדחה - ופואו פירוש דשי"ת ר"ת.

6' ש"ע י"ד סי' ל"א סעיף ה' דברי המחבר, כ"ד קליפה'

פשו"ע פסק כחו ר"ת וכפירושו פר"ן.

7' רמ"א ש"ס, וי"א דאנן... מרובה'

פרמ"א מחמיר אפילו מליח ל"ט (שפואו א"ל פחות ממליח דקדרה) אוסר כדי קליפה ש"ל באקום פפ"ט מרובה מש"ס שפואו מלוח כשיצור מליח דקדרה ואין אנו בקיאים.

8' רמ"א ש"ס סוף סעיף ה', כ"ד ל"ר...

ל"ר פנ"ט מבשר השופה במלח פואו חריף מצו - ואפילו אם דאן מלח את הפשך אלא ל"ט - נחשב פ"ר דמליח ומביע מפ"ט כדי קליפה - ואם נפ"ט ע"ל פכ"ל ב"ט ד"ס אז כדי קליפה ול"ר דל"ט.

אחרי שלמדנו את הכדל, מליח כרותח' - שפמלח מבלע כדי קליפה, נשאלת פסאדא איך מכשירים בשר
דמנו א"י מליחה מבלע שפמלח יחזור ויבלע את פדס לתוך פבשר?

1' חולין ד' ק"ט ע"א, רב ששת מלח ע"פ גרמא... אדא דא שניא

רב ששת נמנע מלמלח שתי חתיכות ביחד מחשש שחת יבלע את פדס פנבלט מן פשני'ה, ודמ' אצנת
למח עס בחתיכה אחת אין אותו חשש - אדא ע"כ משום מה אין פבשר חוזר ובלע את פדס פנבלט -
ומליחה עס בשתי חתיכות אין לחשש.

וא"כ - מפורש במ' שאין לחשש שפמלח יחזור ויבלע את פדס פנבלט לתוך פבשר, אב"ד פמ' אב
פסביר' למח'!

2' רש"י פ' אדא ד"ע

דפי רש"י פכשר בשר ע"י מליחה מבוסס על פקרון שאין פבשר בולע דם בשעה שפ"א ארודת לרפליט דם.

3' חולין ד' ק"ט ב' ע"ב, אמר רב נחמן דג'... אסורין, ורש"י

בשר שנמלח עס בשר אין אחד בולע מפשני וכמו בחתיכה אחת על בשר שאינו בולע את פדס שפוא
מפליט, אב"ד בשר שנמלח עס דג' (לכא שפדג'ס אצונ'ס מליחה, אדא שר"ב לעשות דג מלוח) בולע'ס
פדג'ס דם מנהבשר -

4' פ' אדא ד"ע פ' אדא ד"ע... בלע מיני'ה, ורש"י

דג'ס אמר'ס פליטתם קודם לבשר ובלע'ס את פדס פוי"א מן פבשר

5' תוס' פ' אדא ד"ע פ' אדא ד"ע... ולכא שריק מיני'הו'

פתוס' פסבירו שדס, משרק שריק' - שדרכו שני' ונזל לזבירי מנהבשר ולכא נשאר ממנו כלום שצלו'ס לרבלע
בבשר אחרי למח מליחה או בחתיכות בשר אחרות שנמלחו עמו.

6' פ' בתוס', ומי'הו פ"כא דא"כא גמות... מושכת אחר פליטת ז'יר פדג'ס

פתוס' פסבירו שאין לחשש שנשאר דם בגמות פבשר ואחרי למח פליטת פדס שוב יבלע בבשר מפני שגם
אחרי שנמלחה פליטת כל פדס פבשר אצין מפליט ז'יר ואם כשפבשר מפליט ז'יר אינו בולע, ואחרי למח
פליטת ז'יר כבר לכא ישאר דם עס בגמות מפני שפ"יר כבר שז"ע את גמות.

7' פ' אדא ד"ע פ' אדא ד"ע... וי"א כח פמלח עס פדס

פתוס' שוב פקשו למח לכא יבלע פבשר מדם שבמלח אחרי פליטת כל ז'יר (ומח שנבלע במלח פואו דם
ולכא ז'יר) ומיר"ב שאחרי למח פפליטת אין כח במלח לרבלע.

וא"כ דפי פתוס' פמלח יש בו כח לרבלע ולפפליט מ"ד אדא שבשר פמלח דם כבועו לרפליט דם ז'יר ולכא
לבלע כל זמן פליטה, ואחרי שנמלחה פליטת כל פדס כבר אין במלח כח לרבלע. בר"ן פבין את פתפליק
ק"ב אחרת -

8' ר"ן פ' אדא ד"ע פ' אדא ד"ע, וכ"כ פ' אדא ד"ע... מיקרי רותח מקמי (פכי')

דפי פ"ר"ן אבוע פמלח פואו שמתחיל לרפליט מ"ד אב"ד לכא נחשב רותח לרבלע עז אחרי שיצור פליטת כל
פדס - בבשר כדי פליטת דם בבשר, ובדג'ס כדי פליטת דם בדג'ס.

9' שו"ת תרומת פדסן סי' קנ"ט... דצעס פאן פואו, ובסוף, אפ"ס...

פתרומת פדסן מ"כא סתירה בדברי פס"מ - שבדס פב"א את פפסבר שראינו בתוס' שפבשר אחר
מליחה אינו בולע את פדס שבמלח מפני שכבר פ"כ כח פמלח, ואילו בבשר במלח בעצ"ן בשר ובלע' שנלעו
זכ בזכ כשפס מלוח'ס אסר פס"מ ע"כ ולכא חילק בין אס נלעו קודם שפ"ו במלחם שיצור מליחה לנלעו אחרי
שיצור מליחה - פ"י שגם אחרי שיצור מליחה יש לחשש שפמלח כרותח ולכא אמר'ן שכבר פ"כ כח פמלח.
למשה סמק תפ"ד על סברת פתוס' במקום פפסד מרובת בלבד.

10' שו"ע יו"ד סי' ז' אדא ד"ע פ' אדא ד"ע... מיקרי אינו נאכד מחמת מלח'ה, וש"ך סוס"ק י"א, ומי'הו...

פשו"ע פוסק בדברי פ"ר"ן שאין פמלח כרותח לרבלע אדא אחרי שיצור מליחה, ופ"ך חולק אפ"לו
בפפסד מרובת - פ"ס נלעו בשר ובלע' זכ בזכ מ"ד אחרי שנמלחו אין לרבלע ולפ"ת'ס אפ"לו בפפסד
מרובת.

11' רמ"א פ' אדא ד"ע... אין לרבלע בזכ'

פ"רמ"א פב"א את דברי תפ"ד שבפפסד מרובת אפשר לרבלע בשר ובלע' שנלעו זכ"ז אחרי ששפ
במלחם שיצור מליחה.

12' ש"ך ס"ק י"א, אב"ד פנלפע"ד... שאינם סותרים זכ"ז, ובסוף, ואין לרבלע... מלוח'

פ"ש"ך יש את פסתירה פס"מ ע"כ שאין מליחה כב"כ פ"כ כח פמלח אדא כשפמלח
פפליט דם, אב"ד בבשר או גבינע שנמלחו עס אחרי שיצור מליחה יש במלח כח לרבלע. לרבלע פחמיר
פ"ש"ך לסברתו לעצ"ן בשר ובלע' ומליחה אין לסמוך על דברי תפ"ד בבשר ובלע' אפ"לו בפפסד מרובת,
אב"ד לכא ר"ב לרבלע ולסמוך על דברי פס"מ ע"כ בדס אדא בפפסד מרובת.

שאלה קנט בסעודת ברית מילה מלחו צפר הרצה מצקר ומלאן בכלי מנוקב אחד ומלחו ג"כ בכלי אחר אוזות ואחר ששהו הכל שיעור מליחה ויותר כמו חלי יוס לקחו (האוזות) המלוחות ושמו אותן על הצפר המלוח והפכו כל הצפר עם האוזות מלמעלה למטה ומלמטה למעלה עד שנגעו הכל זה בזה ומלא אח"כ שאוזה אחת עריפה היתה ואין ס' בכל הצפר אפילו כנגד אוזה אחת יש שום ד' להחיר צכה"ג או לאו:

תשובה יראה דצכה"ג לעת הצורך לסעודת מצוה המקיל לא הפסיד כמו שאבאר התוס' פ' כל הצפר וכן אשירי שם כתבו לחד שינויא דהא דקו"ל דמליח הרי הוא כרותח היינו בזמן שיעור מליחה אבל לאחר זמן שיעור מליחה סבר כבר פסק כוחו של מלח ואינו חשוב עוד כרותח וכן כתב בצמ"ג הכ' שינויא וכחז עליה דטעם הגון הוא

אפס אי קשה לן הא קשה לן דצמ"ג גופיה כתב וז"ל וצפר וגבינה שנוגעים זה בזה כשהן לחים אם שניהם מלוחים ואינם יבשים שניהם אסורים משמע בפשיטות אפי' לאחר שיעור מליחה איירי מדלא מסיק אלא שהן יבשים הא קמן דצמ"ג גופיה לא ס"ל דאוחו טעם הגון לכך אין נראה כלל להקל בענין זה אלא לצורך גדול כדפירושית דקשה ג"כ מאד לשבר דברי א"י דכתב בהדיא דחשיב כרותח אפילו יש זמן מרובה קלה שנמלחה:

למדנו אין המלח מביא את הדם בשעה שפוא מפליט דם - דפי רש"י מדין איידי דארידי, ולפי פתוס' מפני שדם מ'שרק שריק'.

1' חולין דף קי"ב ע"ב, רב מרי בר רחם אימלח... וקיפה שלפני, ורש"י

רבא חידש שבשעה שפמלח מפליט דם אינו מביא דם אבד מביא ז'ר, ולכן אם מלח בשר ארפה עם בשר כשר הבעיא המלח את ז'ר פארפה לתוך הכשר ואסרו.

2' ע"פ דף קי"ט ע"א, מיתבי דז ספור... כאן שפיפ ספור מליח וסנא תפל', ורש"י

כשפסנא תפל (לכא מלוח) אינו פולט ז'ר ואין פספור מליח בולע מן פסנא

3' ראו"ש פרק כ"ב ה"ב, וא"ת כיון שנמלח...'

פרא"ש פסוק ספולו במקום שגשג פספור מליח בסנא לכא נאסר מפני אין מלח שגשג פספור יכוד לפלטי ספסנא.

4' ר"ן פרק כ"ב ה"ב, ד"ה דז ספור... ש"ל זב נלעת בזב'

דפי פרי"ן נאסר פספור כדי קליפה במקום שגשג בסנא, ובז'ר שפתיחו את פכל מזורב איפ"פ שלכא נלעא זב בזב פני.

5' ע"פ בחולין קי"ט ע"א, אבד אם פיה סנא מליח... אסור'

כשפסנא מליח ע' ז'רו של פסנא אסור את פספור פתפל

6' שו"ע י"ד סי' ע' סעיף ע', בלכא קליפה', ויש מי שאוסר... ורמ"א

פשו"ע פסק כחו פרא"ש מציקר פדין ופביא את שיטת פרי"ן כיס אומריס, ופרי"א פוסקי שלפי פרי"ן פרי פלח' אסקת בשאינם נלעים זב בזב ובכל זכא דוקא בספור תפל מותר - ומשנע שספ פספור מליח אסור.

7' שו"ע י"ד סי' ק"ה סעיף י' ורמ"א

בפלכות תערובות לכא פזכיר פמחבר את שיטת פרי"ן בכלל דוקא פרי"א פוא שפביאו.

8' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', הילכך בשר ולבינה... ז'ריק קליפה'

בשר וחלב נקראים איסור כל אחד כלפי חבירו ופמליח אסור את פתפל ואין פתפל אסור את מליח. כאן לכא מליח זכר לשיטת פרי"ן לכא במחבר ולכא ברמ"א!

9' רמ"א י"ד סי' ז' סעיף ה', ופוא דספור מלוח... שניפס אסוריס'

כשפספור מליח ופסנא תפל אבד פסנא נלעזי אסור את פספור בכדי קליפה.

לכא למדנו את המחלוקת בין פתוס' לבין פרי"ן באם פל כח המלח לכאחר שיצור מליחה, וחז"ל במקום פפוד מרוב פפלככ פיא כרי"ן ואומרי"ן שפמליח כרותח ע' לכאחר שיצור מליחה - ויש מקום לחקור אם המליח כרותח לעולם או שגם לפי פרי"ן פל כחו של המלח באיזה שלב -

10' מרדכי חולין סי' תשי"ח, ופבשר או פזבינה שנתייבשו... מסירה פלחלוחית'

מליחת בשר לכאורחא מייבשו ואחרי שנתייבש פבשר לכארי אינו אסור.

11' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', ואם פס יבשים... בפדחה'

פשו"ע (פסק לכא כרי"ן) פביא את דברי פמרדכי לפלככ - שפמליח שנתייבש אינו כרותח לכ"ע.

12' רמ"א לכא, ודוקא... ח סאול'

כשפספור מלוח ויבש לכארי ופסנא נלעזי לכא נאסר פספור.

פראשנים דנו בשאר דינו של מליח - אם פס כ"ל מני או לכא -

13' פתוס' חולין דף קי"ט ע"א ד"ה ספור מליח... אדמיקר ליה בלע'

דפי פתוס' אין דין תמאפ זכר במליח וכל שפאיסור מלוח אסור את פפיתר פתפל בין מליח פוא פלעין ובין שפוא פתחתון.

14' ר"ן פרק כ"ב ה"ב, ד"ה פפוא בר יונה... פחלב ושאר דבריס'

שיטת פרי"ן פיא שגם במליח מחלקים בין זילכאפ לפתכאפ שלפי מה שאנו פוסקים כח"ד תמאפ זכר אם מליח פוא פתחתון אסור כדי נליפה ואם פוא למעלה אסור כדי קליפה.

15' שו"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', ואין חילוק... ואינו בולע מני'

פשו"ע פסק כשיטת פתוס' ולכא פזכיר את פרי"ן בכלל.

למדנן את דיני מליח כרותח שאיסור מלוח אוסר כדי קליפה בפיתר פנלע בן, ואם פאויסור שן לפי פראמב"ן
אדיין אין בו כדי לאסור יותר מכדי קליפה אבל פשוט פסק כמו פרשב"א ופ"ר"ן שאוסר עד ששים (ול"י ג' כ'
נליפה) ובאיסור שן ק"ת דפיינו חלב כחוש אוסר כדי נליפה, ופ"מ"א מחמיר ג' באיסור כחוש מחשש שן.
ופנה, ב"ל"י למדנן שאין איסור כחוש מפאפא מחתיכה למתיכה ללא רואב, ואיסור שן מפאפא עד ששים -
ואפילו אשר חתיכות זו א"ע זו ואיסור שן על גביהן כולן אסורות, ואם יש בהן ששים כנגד פאויסור אדיין
לריק כדי נליפה בחתיכה שנעצה באיסור.

ואי"כ יש לחקור איך פדין במליח- פאם איסור שן שמלח עם כמה חתיכות פיתר ונגע באחת מן פאם
מפאפא מחתיכה למתיכה-

13 מרדכי חולין סי' תרפ"ג

פארדכי כנראה סובר שאפילו איסור שן (חלב פכרס) אינו מפאפא מחתיכה למתיכה, ואם ידוע באיזו
חתיכות נגע אסורות כל שאין בכל אחת מן ששים כנגד פאויסור, ובספק במה נגע פאויסור פרי זה
תחברת יבש ביבש ובטלות ברוב (במין במינו, ובשאינו מינו ק"ע כ"ר"ן ש"י ששים בכל החתיכות)

14 מרדכי שם סי' תרפ"א

רבינו נתנאל סובר שאנו מסתפקים אם איסור מלוח שן מפאפא מחתיכה למתיכה ולכן כשנעצה באיזו
חתיכה נגע אסורה אלכא אם יש בה ששים כנגד פאויסור, ושאר החתיכות מותרות אם יש בין כולן ששים
כנגד פאויסור מפני שאז מותרות מנה נפשך- אם אין פאויסור מפאפא מחתיכה למתיכה פרי לא נאסור,
ואם פאויסור מפאפא פרי כולן מליכרפות לשים.

15 שו"ע יו"ד סי' ק"ף סעיף ט', וכד זה לענין החתיכה עצמה... דפתכבד'

לשן פשוט, דאין חלב מפאפא מחתיכה למתיכה בלא רואב, לכאורה פ"א כשיטת פארדכי בסי' תרפ"ג -
שאין איסור שן מפאפא מחתיכה למתיכה א"י מליחה - ובכל החתיכה שנעצה באיסור לריק ששים כנגד
פאויסור, ופחתיכות שלכא נגע באיסור מותרות ג' בלי ששים.

16 ט"ז ס"ק כ"ב

פ"ט"ז רבינו שמדן מליח כרותח אם איסור שן מפאפא מחתיכה למתיכה א"י ל"י אז ג' מליחה מפאפא
מחתיכה למתיכה, ופארדכי סובר אין איסור שן מפאפא מחתיכה למתיכה א"י מליחה בפכרח סובר
שגם א"י ל"י אינו מפאפא - וממילא קשים פסקי פמחבר זה על זה שב"ל"י פסק שאיסור שן מפאפא
מחתיכה למתיכה ג' בלא רואב ואילו במליחה פסק כשיטת פארדכי שאין איסור שן מפאפא מחתיכה
למתיכה.

17 נקודות פכס"ל שם ד"ה ואני תמה

לפי פש"ט סובר פמחבר שאיסור שן מפאפא מחתיכה למתיכה א"י מליחה, וכונת פמחבר פ"א למחר שגם
פחתיכות שלכא נגע באיסור אסורות - וזה שכתב, דאין חלב מפאפא מחתיכה למתיכה פירוש שאנו
מחמירים במליחה יותר מב"ל"י ואנו אוסרים כל חתיכה שאין בה ששים כנגד פאויסור מחשש שן
פאויסור מתפשט בשוף מחתיכה למתיכה ויכול לפיות שפאויסור יותר מרוב באחת מן ולמחרת שבו כולן יש
ששים כנגד פאויסור בכל זאת יש ג' איסור בחתיכה מן פחתיכות.

וכד זה בנגע לשיטת פמחבר, אבל שיטת פ"מ"א פ"א שונה - וגם בפירושו נחלקו פאחרונם -

18 פ"מ"א שם סעיף ט', ולפי שאין אנו בקיאים... כי אין אנו בקיאים'

לפי פ"מ"א חתיכת בשר שיש עליה חלב שנמלחה עם אד חתיכות בשר יש עליה דין איסור דבוק - פחתיכה
אצ"מ נאסרה ונעשית נביעה ולריק ששים כנגד בהשאר פחתיכות - פרי שלפי פ"מ"א אנו אוסרים שאיסור
שן מפאפא מחתיכה למתיכה ובשוף ולכן מליכרפות כל פחתיכות לשים.

ופנה, פ"מ"א פזכ"ר שיש כאן איזו קולא - ולכאורה ר"ע שיש קולא במה שאנו דנים בכל איסור כאילו פוא
שן וככל מליכרף לשים וייתכן פוא כחוש ואינו מליכרף - אבל אי אפשר לפרש את דבריו כן, שפרי אם
פוא כחוש אינו אוסר יותר מכדי קליפה וא"י ששים ככל, ובשן אנו מליכרים נליפה אפילו אם יש ששים -

19 ש"ך ס"ק ד"ו... כמו בבישול'

פש"ך פירש שפקולא פ"א בזה שאנו אוסרים שפאויסור מפאפא בכל פחתיכות ולכן חתיכת איסור שנעצה
בחתיכה מסוימת אין אוסרים את פחתיכה אצ"פ שאין בה ששים כנגד פאויסור אלכא כל פחתיכות מליכרפות
לשים ופחתיכה שנעצה באיסור מותרת א"י קליפה - ופ"א קולא לעומת שיטת פמחבר שאין בכל מליכרף -
ובזה פמנהג לסמוך על שיטת פ"מ"א שגם בשן מלוח אין אלכא קליפה.

20 ט"ז ס"ק כ"ה, ובדבוש פירש...

בדבוש פירש את פקולא של פ"מ"א בזה שאין לורק בקליפה מנה בחתיכה שנעצה באיסור אלכא קליפה
ק"ת - אבל לפי דבריו קשה לפרש את סיוס דברי פ"מ"א שסומכים על דברי פמקילין שאין מליחה אסורת
אלכא כדי קליפה.

למדנו שהכבש כמבוגר - פיתר מוֹזֵק שגורה באיסור נגזי למשק כ"ד שעות נאסר כל הפיתר. וכן הפיתר נגזי שגורה בו איסור מוֹזֵק במשק כ"ד שעות. הרבה מהפעולות של כבישה נלמדות מדין הכשר בשר א"י מליחה -

ראינו כבר את העיקרון של מליחת בשר - טבוע המלח הוא לרפואה דם וזיר וכל זמן שהמלח מפליט דם (ולפי התוס' גם כשמופליט זיר) אינו חוזר ומבליטו לתוך הבשר (אוי"ד דארידי...), והתוס' פוסיפו טבוע הדם הוא לרדת כבלי מלח מבלתי להדבק בבשר דרך ירידתו (דמ מ'שרק שריק) - והתוס' גם הפעלו את האפשרות שלאחר שיצור מליחה כבר פס כוחו של המלח וממילא אין בכוחו להבליט בשר אפילו את הדם שבדל המלח עצמו.

במ"א פוסיף טבוע פרט חשוב בדין מליחת בשר -

1' חולין דף ק"ט ע"א, אמר שמואל אין מניחין בשר מליחה... מנקב'

לכאורה זה שמואל אסר לתת את הבשר לשהות במלח בכלי שאינו מנקב הוא לכתחלה בלבד לאפשר לדם לזאת ולאו לפרקב"ש בתחתיתו של הכלי. אבל בדיעבד לא יבדע הבשר את הדם המכונס בתחתיתו של הכלי כל זמן שפולטת דם וזיר - מדין איידי דארידי (למרות של לא שייך למור דם מ'שרק שריק על הדם המכונס).

בראשונים מביין לא כן -

2' רא"ש כל הבשר סי' מ"ט, בשר אסור, והרב הברטלון... כתב, שאם מלח... אח"כ

הרב הברטלון פסביר שאם מלח בכלי שאינו מנקב פרי הבשר כבש בזיר דם המכונס בתחתית הכלי - ואי"ד דארידי" הוא דין במליחה ולא בכבישה שפי"א כבישה.

ולכאורה דבריו תמוהים שפרי לא מביין כבישה בפחות מכ"ד שעות -

3' ע, והרב הברטלון ז"ל כתב... מותר, וכן עשה ר"ת... בין שלח שפתה כדי מליחה'

הרב הברטלון אסר כששהו הבשר בזיר כשיצור מליחה (שיצור פליטת כל הדם), ור"ת אסר מיד. אבל הרם ראונו פסבר על זה שהשפ"ה בזיר תחשב לכבישה בפחות מכ"ד שעות -

4' ע ברא"ש, ומ"ש הרב הברטלון... כרותח, ומצדני י"ט אות ז'

מחמת חריפותו של הזיר נחשבת פשר"ה בו לכבישה בפחות מכ"ד שעות - לפי ר"ת מיד, לפי הרב הברטלון לאחר שיצור מליחה, ולפי פרא"ש לאחר שיצור בישה. פרא"ש גם פוסיף אפילו קודם שיצור בישה נאסר כדי קליפה מן הבשר מדין מליח כרוחח משום שבכלי שאינו מנקב לא שייך למור דם מ'שרק שריק - ולכאורה סובר פרא"ש אין אומרים איידי דארידי כשאין מ'שרק שריק.

5' ש"ע י"ד סי' ק"ה סעיף א', ואם הוא כבש... וש"ק ס"ק ב'... וז"ע

הש"ע פסק כדברי פרא"ש ששיצור כבישה בזיר הוא כדי שירתיח ויתחיל להתבשל, ולפני זה נאסר כדי קליפה מדין מליח (כאן לא מדובר במליחת בשר מדמו ואין דין איידי דארידי). אלא שש"ע פסק שכן פדין גם בנגיעה בחמ"ש - ובאנו זה חולק פש"ק על דבריו.

6' רא"ש ע, ונראה לי אצ"פ שכתב... בלא שומן'

לפי פרא"ש אצ"פ שהכבש כמבוגר בכל זכות אינו מפאעף מחוץ לזיר, ולרבינו פרי"ך כבש כמבוגר מנן מפאעף בכוחו ואפילו במה מחוץ לזיר.

7' רמ"א י"ד סי' ק"ה סעיף א', במה שבחז"ל, וש"ק ס"ק א',... איקר'

פרמ"א פביא שתי הדעות ופש"ק פסק כדברי פרא"ש.

8' ע ב"ש, אבל ודאי...

בשמן מפאעף בכוחו לכ"ע - וא"כ פ"ה ז' ריק לריות שלפי פרא"ש אין אנו בקיאים להבחין בין כחש למשן אם נפל בשר כשר לתוך זיר של איסור (למשל זיר של בשר טרפה שנמלח) נאסר כל הבשר ואפילו מה שמחוץ לזיר - אבל פש"ק פוכיח שבכבישה אם פאיסור כחש מתירים את פחלק מחוץ לזיר.

פרא"ש פביא בשם ר"ת שאם נוסף לאסור את הבשר שנמלח בכלי שאינו מנקב -

9' רא"ש ע, אבל כשנמלחה בכלי שאינו מנקב... כיון שאינו מנקב'

לפי רבינו תם המלח את הבשר בכלי שאינו מנקב פדמ המכונס בתחתיתו של הכלי מנעב את הדם מלזאת מן הבשר - אבל המלח מלתיח להתחיל ולהציב את הדם ממקומו ומלזאת שפירש ממקום למקום, ור"ת סובר שהדם שפירש ממקום למקום לאחר מיתת אסור - וממילא נאסר כל הבשר.

10' ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף י"ח ורמ"א

הש"ע פסק כח פרא"ש שלא נאסר אלא מה שבתוך הזיר וכדי קליפה למעלה ממנו (ואפילו אם פבשר שמו אין אומרים שהפיתר מפאעף את הדם שאינו טבוע של דם לעלות אלא לרדת) ואילו פרא"ש פסק כשיטת ר"ת שדמ שפירש ממקום למקום לאחר מיתת אסור וממילא פכח אסור.

כבוש ומליח בכלים

1' חולטין דל קיי"א ע"ב, אומר רב יהודה אומר שני אבנים קצרה... פרי הוא כרותח' כלי שמלחו בו בשר בלע את פדס מדין מליח כרותח.

2' רא"ש פרק כ"ב בשר סי' כ"ח, וומר רב נחמן אומר שני אבנים קצרה... משרק שריק' דפי פרא"ש אס פכ"ל מנקב אמרין דס משרק שריק אס דגבי פכ"ל ומליחא דא נאסר.

3' ר"ן פרק כ"ב בשר (ברי"ג נ' ע"ב) ד"ה קצרה (קמ"א), ויש אומרין... דפי פרא"ש אס פכ"ל מנקב בלע דס דרך מליחא - ובכל זאת מותר להשתמש בכלי למליחת בשר מפני שהבשר דא יבלע מנחן בשעף שפולטת דס משום איידי דארידי.

4' שו"ע יו"ד סי' ס"ט סעיף ט"ז, ואם מלח... רותח, וסעיף י"ז ורמ"א פשו"ע פסק כשיטת פרא"ש ואילו יש אומרין ופרמ"א חוששים לשיטת פרא"ש לכתחלה.

5' ט"ז ס"ק מ"ג, וש"ק ס"ק ע', ונראה להכריע... שיטת רבינו פר"ק היא כיון פרא"ש שאין כלי מנקב בלע דס ע"י מליחא - חו"י מכלי חרס שבלע אצ"ע שפוא מנקב - וחשש דה"ט אפילו בדיעבד.

וא"כ - מליח כרותח כולד אס בליעה בכלים שפכ"ל בלע איסור שנמלח בו. בנמצא לכמה מפכ"ל נאסר מליחן חילוקים בפוסקים -

6' רמ"א יו"ד סי' ט"ח סעיף ד', אבל ע"ד ידו... וש"ק ס"ק י"ד מליחא אוסרת כדי קליפה בכלי ואפילו אס פאיסור פ"ה שחן, ולכן תבטיח של פיתר שנתבשל בכלי שבלע איסור דרך מליחא דא יאסר אס יש בתבטיח ששים כגד קליפת פכ"ל.

7' ש"ק שס ס"ק י"ג, אבל אס נאסר... אכ"ע דפי פרא"ש בתורת חטאת כבישה אוסרת את כל פכ"ל וזריק ששים כגד כל עובי פכ"ל.

8' ט"ז סי' ק"ה ס"ק א', ו... אפי' בכלים, ואע"פ עיקר פדין שכתבו או"ה... להכשיר' ע"ש, ונמנ"א... פכ"ל להכשירו' דפי פרא"ש אין פכ"ל אוסרת אלא כדי קליפה מפכ"ל.

ובל זב דענין פכ"ל יבלע דרך מליחא וכבישה, אבל פמולח פיתר בכלי איסור מליחן בראשונים שלא אמרין מליח כרותח להפליט את פאיסור מפכ"ל ולהבליטו בפיתר -

10' תוס' חולטין דל קיי"א ע"ב אומר מליח, ויש דלמנחן נכאן...

פתוס' אצנים שפכ"ל צמחו דא נקרא מליח ומליחא פאיסור שבו תמיד תפל ופרי למדן שכשפאור מליח ופאטא תפל דא נאסר - ומליחא אין מליחא דכלים להפליט. למאשה אומרין פתוס' שפמחיר תבא אע"י ברכה.

11' מרדכי חולטין סי' תשי"ח, ואם עשה גבינות... נאסרות' פרא"ש - ופ"א שיטת פתוס' פתיר בדיעה את פגבינה פכשרה שנמלחה בדפוס שמש דלבינות איסורות אבל אוסר לכתחלה למלוח גבינות כשרות באותם פדפוסים ואילו שיטת פרא"ש פ"א שדפוסים פגבינות שמולחים בפס גבינות תמיד נקרא פבלע מלוח אוסר את הפיתר פנמלח בו אפילו בדיעה - ומשם שפרא"ש חולק דוקא בדפוסים פבלע מליחא פרהב גבינות אבל לא פמחיר במלח שצמד בכלי בשרי לטוסרו דשימוש חלבי, ויתכן שפס פרא"ש דא אוסר לכתחלה אלא בדפוסים אבל לא במלח שצמד בקצרה בשרית. וכן יש מקום לחקור אס פתבא אע"י ברכה' של פתוס' פוא דוקא בדפוסים או אס במלח פצמד בקצרה.

12' שו"ע יו"ד סי' ק"ה סעיף י"ב וי"ג מחבר ורמ"א פפלכה פ"א כשיטת פתוס' שאסור לכתחלה דעשות גבינות כשרות בדפוסים פנכרים אבל בדיעה מותר, ומותר לכתחלה להשתמש לחלבי במלח שפונח בכלי בשרי ופמחיר תבא אע"י ברכה. וא"כ - דפי פרא"ש פאיסור לכתחלה של פרא"ש פוא בדפוסים דוקא אבל פתבא אע"י ברכה' של פתוס' פוא אפילו במלח פצמד בקצרה.

13' שו"ע סי' ט"ה סעיף ז' ורמ"א, וט"ז ס"ק י"ח דפי פרא"ש אס פתבא אע"י ברכה' של פתוס' פוא בדפוסים בלבד, אבל בכל זאת פ"א שיש צנן להחמיר מחשש בעין.

14' ט"ז סי' ס"ט ס"ק מ"א, אבל אין להחמיר... דפי פרא"ש אין כבישה בכלים בפחות מכ"ד שעות ואפילו ב"יר.

למדנן את דברי שמואל בנא' שפכלי שמלח בו בשר אסור לאכול בו רותח מפני שפכלי בלע מפדס א"י
שמלח. ראונו גם את שיטת הרא"ש שמדובר בכלי שאינו מנוקב דוקא אבל בכלי מנוקב אנו אומרים דם
מישרק שריק שפדס לא נצבוק במקומו אלמלא נגזל כלפי מטה, וכך פוא איקר פדין - אדלא שפרא"א חש
לכתחלה לדעת פרי"ן ששם כלי מנוקב בולע בשעת מליחת בשר.

למדנן גם את שיטת פתוס' שפמולח גבינות בדפוסים שמלחו בהם גבינות אסורות לא נאסרו פכשרות מפני
שאין מליחה בכלים לפע"ס, ופראב"י סובר שבדפוסים פבלעוטים מפרבה גבינות אסורות ומלוחות יש בהם
כדי לאסור את פכשרות א"י מליחה ופכשרות אצונות קליפה. לפע"ס ק"י"ל כתוס' שגבינות מותרות אלמלא
שם פתוס' מודים יש לפחמיר ולמא לפשתמש בדפוסים אסורים למליחת גבינה.

מכל מה שראינו עד כאן אין שום מקום לאסור מכלל זונן שפונח בכלי שמלחו בו בשר. בראשונים מלינו לא
כך-

1' תורת הבית לפרשב"א בית שלשי שער שלשי, ופא דאמרינן... רותחת'

לפי פראב"ד פפירוש בדברי שמואל פוא שכלי שפשתמש בו למליחת בשר מנשיך לפיות כרותח ופאילו
אם מדיחים אותו אחרי המליחה, ואם פונח בו רותח יש למארי נאסור ממנו כדי קליפה ואם לח קלת כדי
קליפה - מנן כדין חס בחס דרך זלי. (בב"י פביא שלפי פראב"ד אחרי פדחה אינו אסור - אבל פביא יש
אומרים ששם אחרי פדחה יאסור.)

2' עם ברשב"א, ואם נתן בה לח גמור... לתוק רותח'

פראב"א מוסיף שלפי פראב"ד שפכלי נקרא רותח ופאילו אם פנח בתוכו זונן נאסור - כדין זונן א"י חס -
דקי"ל תתאפז גבר - וכשיש עם רטב נאסור כולו.

3' דעיד ברשב"א, אבל רבותינו... ובקליפה סגי ליה'

פתוס' מודים שפכלי אחרי מליחה נקרא רותח אבל סוברים שפדחה מבטלת את פרתחה ודינו כזונן שאם
נתן לתוכו בשר רותח פוי חס א"י זונן וז' קליפה.

4' עם ברשב"א, ואינו נראה... לאכול בה זונן'

פראב"א חולק גם על פתוס' ואם על פראב"ד וסובר שפכלי שמלחו בו בשר נקרא זונן גם אם לא פודח,
ובל משהשמואל אסור פוא לפנח בו רותח. אלמלא שפאילו בשיטת פראב"א שפכלי נחשב לזונן אדיין יש
לפסתפק כדין פיתר זונן פמונח בו-

למדנן על דין סכין שח"פ - שבזירוף דוחקא דסכינא וקלת מחימות של בית פשח"פ פסכין בולע דם ואסור
לחתוך בו רותח. בנעצ לשימוש בו לחתוך זונן נחלקו בנא'-

5' חולין דף קי"א א"ב אמר רב נחמן אמר שמואל סכין... לא בעיא פדחה, ורש"י

י"א שאם חתך בו זונן פזונן אצון פדחה וי"א שאף פדחה א"ל. בטעם פמלריכים פדחה פביא פראב"א שן
פירושם-

6' חידושי פראב"א שם ד"ף זונן, ואיכא מ"ד... ולא בעיה פדחה, ואיכא... פראב"ן ז"ל'

פשיטת פראשונה סוברת שדוקא בסכין יש חיוב פדחה משום דוחקא דסכינא, אבל פראב"ן סובר שכל כלי
שבולע אסור - ופאילו דרך מליחה - יש חיוב לפדיח את פכלי (ופאילו אם פכלי נקי) ואם לא פדיחו את פכלי
חייבים לפדיח את פזונן שפונח בו.

ואיכ" - לפי פרא"ש שפסולת אסוקת בכלי שאינו מנוקב - כלי שאינו מנוקב שמלחו בו בשר לפכשירו מדין
בלע פרהב מלח וז"ר - ופוא יותר גרוע ופאילו מדיפוס' פגבינות פאסורות - ונחלקו פראשונים אם יש עליו דין
רותח (לראב"ד גם לאחר פדחה, לפי פתוס' עד שידח, ופראב"א חולק למארי וסובר שאין עליו דין רותח
ופביא שתי דעות באם אצון פדחה) לפי פרי"ן גם בכלי מנוקב ישן את שלשת פשיטות - וראינו שפרא"א
ששם לו לכתחלה.

5' ש"ע י"ד סי' ס"ט סעיף ט"ז, ואם מלח... בדבר רותח, ורמ"א... מן פקצרה'

שיטה זו במחבר וברמ"א פיא שיטת פראב"א שפכלי נקרא זונן ופאילו קודם פדחה ומותר לפשתמש בו
לזונן, ואם פונח בו רותח פוי חס א"י זונן וז' קליפה ואם פ"י רותח נגזלי זריק ששים כגד פקליפה כדין
חלב רותח שנשפך א"י בשר זונן

עד דברי פראב"א פקשה פש"כ למח זריק ששים כגד פקליפה פוא פסק פראב"א כר"ת שבחס א"י זונן
אם אין פקליפה בעין א"י ששים כגד פולמה פחמיר כאן כשיטת פריב"א שזריק ששים כגד פקליפה?

6' ע"כ סוף ס"ק ס"ד, וי"ל דסבירא ליה לפר"ב... ס' נגד פקליפה'

פש"כ פסביר שכאן לא ר"ב פראב"א למנוח על ר"ת ולפתור את פרוטב בלע ששים כגד קליפתו שפרי
לפי כמה ראשונים (פראב"ד ופתוס') פקצרה אדיין רותחת ופוי חס א"י חס.

7' ש"ע פ, ויש אומרים... א"י ס"ק ל"ט... רתיחת המליחה'

פא"י ז' מנח שפויש אומרים פוא פראב"ד (כוונתו פראב"ד לפי פבי" שפאי שיטת פתוס' שפביא פראב"א)
אבל לפי רע"ק איג"ר פוא פראב"ן שראינו ברשב"א.

8 ח"א פסוקים, אובד מותר...

מותר לחזור ולמלחמה באותו כלי לכל הפדאות מפני איון מלחמה לכלים לפפליט. אדכא - שדפי פ"א בש"א
 דמפס דכא כתוב שח"בים לפדיחו מקודם?

9 ע"ק ס"ק ס"ו... דימנח ישכח מלפדיח'

פנולח בשר בודאי ידיונן וכבר למדנן מותר לזרוס חיוב פדחה בדבר שפדחך לפדיח בין כק.

1 והא דאמרינן אסור לאכול בו רותח כתב הרב ר' אברהם ז"ל שהקערה אפי' לאחר הדחה דין רותח יש לה ואם נתן בה רותח נגוב הוה ליה כסיכה דמשהו עבדי לה ובקליפה סגי ליה כדאיתא בפסח שני פ' כיצד צולין אבל אם אותו רותח הוא דבר שיש בו רוטב כעין בשר רותח שא"א לו בלא רוטב קצת צריך שיטול את מקום מגעו והוא יותר מן הקליפה מפני שהיא דומה למה ששנינו שם בפרק כיצד צולין נטף מרוטבו על החרס וחזר אליו יטול את מקומו ואוקימנא התם בחרס רותחת

2 ואם נתן בה לח גמור ברוטב של היתר צונן לדעת רבי אברהם ז"ל דחשיב לה קערה רותחת נראה דכולו אסור דפולטת היא והו"ל כצונן לתוך רותח

3 אבל רבותינו בעלי התוספות ז"ל סבורים לומר דקערה לאחר הדחה צוננת היא ואפילו נתן בה בשר רותח שיש לו רוטב בקליפה בעלמא סגי ליה דהא שמואל גופיה הוא דאמר בפרק כיצד צולין דחם לתוך צונן תתאה גבר ובקליפה סגי ליה

4 ואינו נראה בעיני דהא אסור לאכול בה רותח אמרו הא צונן מותר בין לח בין יבש ואפשר דאפי' הדחה נמי לא בעיא אלא שקנחה יפה מותר לאכול בה צונן

6 ואיכא מ"ד דמהא דאמ' הכי דלא בעיא הדחה שמעינן לכלים שנשתמשו בהן איסור דשרי לאישתמושי בהו בצונן דהיתרא בלא הדחה כלל ואפילו למאן דאמ' בסכין דבעיא הדח' התם הוא דאיכא דוחק' דסכינא, אבל בקער' צוננת דליכ' דוחק' מותר לאשתמושי בה היתר צונן לכתחילה ולא בעיא הדחה והיינו דלא איפליגו בקערה שמלח בה בשר כדאיפליגו בסכין

ואיכא מאן דאמר דהדחה בעי כסכין דקיימא לן כמאן דאמר בסכין בעיא הדחה וכן כתב הראב"ד זכרונו לברכה ואפילו למאן דאמר בסכין לא בעיא הדחה התם הוא משום דדם משרג שריג ולא מיבלע בצונן כלל אבל בשאר איסורין מודה הוא דבעי הדחה ומיהו אפילו בקערה שמלח בה בשר בהדחה סגי לה ואם נשתמש בהן בצונן עד שלא הדיחה מדיח מה שנתן בתוכה ושפיר דמי.

מלח כרותח

מה נקרא מלח: מלח נקרא מלח / ר"ת: דקדורה (ר"ן: דהדחה, וטאורחא דג שריי') (שו"ע) / רמ"א: האנהג אפי' לט"ז זיר נקרא מלח לכו"כ אכ"כ בט"ז באי"ט - רמ"א: וא"כ ששים, ש"ך: אכ"כ ז' רוב

כאיזה אופן אוסר: טהור מלח וטמא תפס: ראש: מותר (שו"ע) / ר"ן: קליפה (רמ"א: מלח עם בשר) ובנכ"כ אוסר לכו"כ טהור מלח וטמא תפס: ואינם נוגעים זב"ז: מותר טמא מלח וטהור תפס: כלי נג' צה: ר"ן (רמ"א): אוסר טמא מלח ויבש טהור: אינו אוסר

כלי אוסר וטהור מלח: מותר (אין מליחה לכו"כ) / רמ"א: אוסר, רמ"א: אוסר לכו"כ מלח ככלי אוסר: תוס' (רמ"א): תל"כ כלי מליחה בשר טהור וטהור תפס: וצונן: ראב"ד: אוסר / תוס': אוסר אכ"כ דהיי"ה כלי / רשב"א (שו"ע): מותר / י"א: בש"ע: צ"ה דחה כלי מליחה בשר מנוקב וטהור רותח: ראש: (שו"ע: רמ"א: בדיעבד): מותר / ר"ן: אוסר (רמ"א: לכתחלה) / ר"ע (ש"ך): כ"כ אוסר כיון שחתכו בו בשר מליחה הפסיד דם: שו"ע: צ"ה טהור / רמ"א: מותר בהדחה אוסר מלח ככלי שני היתר: אוסר (ובהפס"מ מותר)

כאיזה זמן אוסר: מאתי נקרא רותח: תוס' (ש"ך אפי' בהפס"מ): מ"ד / ר"ן (שו"ע) אחר שיצור מליחה צ"ה מתי נקרא רותח: ר"ן (שו"ע ורמ"א): לט"ז / תוס' צ"ה שיצור מליחה (רמ"א: בהפס"מ / ש"ך: רק אם הפסיד דם)

כמה מלח אוסר

אוסר ואפי' שאן שנמלח בכלי היתר: אוסר רק כ"ף כחוש ומלח ע"י ר"ן ותוס': קליפה כחוש ומלח תחתון: ר"ן: נג' צה / תוס' (שו"ע) קליפה כחוש ושייך להסתפק בש"מ: ראש: (שו"ע): קליפה / רמ"א: ויש שיש ובהפס"מ או דרבנן והפס"ד קת"ה קליפה (ור"ס אינו צ"ה) כחוש ומלח לט"ז - ושייך להסתפק: פ"מ: כ"ז / ר"ע: א"י קליפה לכו"כ כחוש ולאו שייך להסתפק: שו"ע: קליפה / רמ"א: בדיעבד ששים ובמ"ה הפס"ד קליפה, ובדרבנן קליפה ש"מ: רמב"ן: קליפה / רשב"א (שו"ע) ששים (דשו"ע רק כשהמלח תתאזר / רמ"א: אפי' י"א א"ה) וגם קליפה שאן קצת: רמב"ן: קליפה / שו"ע: נג' צה היתר שאן אוסר: כחוש: רש"ע: קליפה / שו"ע: ששים (ש"ך: כשנדרס ממתיק) וגם נג' צה ולכו"כ קליפה אוסר שאן העל"ג בהיתר העל"ג בהיתר אחר: מרדכי (שו"ע ע"פ ח"ט): השני מותר / רבינו נתנאל: ספק השני אוסר ואינו מלח שו"ע ע"פ ש"ך: השני אוסר וכשיש ס' רק העל"ג אוסר / רמ"א: הכל מצטרף לט"ז והעל"ג צ"ה קליפה (לבוש: קצת)

בט"ז בהיתר ומלח חז"ל: חס ע"ג צונן בפ"ט או תב"ע: ר"ן אוסר כו"ט לט"ז או מבוש צונן בפ"ט או תב"ע: ר"ן: הדחה (שו"ע ורמ"א: בהפס"מ) / ראש: ששים (רמ"א) בשר ח' בפ"ט או תב"ע: ראש: (שו"ע): הדחה / סה"ת (ג"ר): ששים לט"ז תפס צונן: ר"ן (שו"ע): הדחה / ראש: (רמ"א): קליפה (ט"ז אפי' בהפס"מ רק בתפס לט"ז)

כבוש כבוש

כאיזה זמן אוסר: מים ושאר משקין: ראש: (שו"ע): מצ"ע זיר: ראש: (שו"ע): כד' שיתן על האור וירתיח זיר עם מים: רמ"א: דינו כמים אע"פ שאין ששים / ש"ך: אם הרוב מים חומ"ץ: שו"ע: כזיר / ש"ך: כמים

כבישה בכלי אוסר: מים: ש"ך וט"ז: אינו אוסר דאחרי מצ"ע נט"ל / פ"ח (בה"ט): נאסר במצ"ע שכ"כ מל"א לט"ז נפגם משקה חריף קצת: ש"ך: אינו אוסר / ט"ז: מצ"ע וט"ז נפגם זיר: ש"ך: אינו אוסר / ט"ז: מצ"ע וט"ז נפגם

ספק אם שהה כשיצור: רמ"א: אוסר / ט"ז: מותר (פ"מ: י"א א"כ אתחזק אוסר) ספק כבוש בהב"ח: מותר

כמה כבישה אוסרת: כחוש: ראש: (שו"ע ורמ"א) מה שבתוך הציר וקליפה למעלה בששים / ר"ע: כו"ט ש"מ: כו"ט בס' (ש"ך: ואין מסתפקים בשמו"ג עם רמ"א)

כבוש בכלי היתר: ש"ך בשם ת"ח: אוסר כו"ט / ט"ז בשם רשב"א: אוסר כד' קליפה